

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 24C/66/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110231830
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Drnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1110231830.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou Mgr. Danielou Drnákovou v spore žalobcu: U. V., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. X. X, XXX XX Y. G., právne zastúpený: JUDr. Richard Dantsits, Suchohradská 8, 841 04 Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 55 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1560 Eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšku žalobu zamietla.

III. Súd žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Bratislava I dňa 19.07.2010, domáhal od žalovanej zaplata sumy 5.364,99 eur s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). Žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.08.2009 bolo voči nemu vznesené obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, proti ktorému podal sťažnosť dňa 27.08.2009, ktorá bola Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 09.09.2009 č.k. 1Pv/616/09-7 zamietnutá. Dňa 01.10.2009 žalobca podal Sťažnosť na postup prokuratorky na Generálnu prokuratúru SR (ďalej tiež GP SR), ktorá bola vyhodnotená ako návrh na zrušenie právoplatného uznesenia v prípravnom konaní - uznesenia o vznesení obvinenia. Dňa 23.11.2009 Generálna prokuratúra SR vydala uznesenie č.k. IVPz123/09-9, ktorým bolo konštatované porušenie zákona a bolo zrušené uznesenie námestníčky Okresnej prokuratúry BA I zo dňa 09.09.2009 č.k. 1Pv/616/09-7 a uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia zo dňa 26.08.2009 sp. zn. ORP-1056/1-OVK-B1-2009. Kvôli vzneseniu obvinenia prišlo medzi žalobcom a jeho vtedajším zamestnávateľom, spoločnosťou M43, s.r.o. k rozviazaniu pracovného pomeru ku dňu 21.09.2009. Žalobca si uplatnil náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu trestného stíhania, ktorá mu vznikla v súvislosti s nezákonným rozhodnutím, pretože v jeho prípade prišlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené pre nezákonnosť, a to uznesením Generálnej prokuratúry SR. Škoda mu vznikla tým, že zamestnávateľ s ním z dôvodu trestného stíhania skončil pracovný pomer v spoločnosti, kde pracoval ako zamestnanec bezpečnostnej služby, pretože ho nemohol ďalej zamestnávať, keďže z dôvodu trestného stíhania prestal spĺňať podmienku spoľahlivosti, ktorá je nevyhnutná pre zamestnanie v bezpečnostnej službe. Škodu ako stratu na zárobku si žalobca vyčíslil na sumu 3.120,- eur, konkrétne za mesiace október 2009 až január 2010 vo výške 780,- eur mesačne, t.j. do dňa, kedy sa žalobcovi vzhľadom na zrušenie nezákonného rozhodnutia Generálnou prokuratúrou SR podarilo opäť zamestnať

(od 01.02.2010) u iného prevádzkovateľa bezpečnostných služieb. V danom období bol žalobca evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a hľadal si prácu. Žalobca si uplatnil aj nemajetkovú ujmu vo výške 2.144,99 eur, s poukazom na § 17 ods. 4 vo výške priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR za predchádzajúci rok a to za každý mesiac vedeného trestného stíhania (september 2009 a október 2009) vo výške 723,03 eur mesačne a za obdobie od 26.08.2009 (odo dňa vydania uznesenia o vznesení obvinenia) do 31.08.2009 vo výške 144,61 eur a za obdobie od 01.11.2009 do 23.11.2009 (dňa vydania uznesenia GP SR) vo výške 554,32 eur. Ďalej si uplatnil aj náhradu trov konania vo výške 100,- eur ako trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní, pretože 100,- eur vyplatil advokátovi JUDr. U. N.. Dňa 03.05.2010 si žalobca podal Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Generálnu prokuratúru SR, ktorá bola však bola vyhodnotená ako nedôvodná a žalobcovi nebola náhrada škody uhradená ani v časti. Žalobca si uplatnil vzhľadom k uvedenému sumu vo výške 5.364,99 eur ako náhradu škody spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 08.05.2010, pretože Žiadosť o predbežné prerokovanie bola na GP SR doručená dňa 07.05.2010, žalovaná sa teda do omeškania s plnením dostala dňa 08.05.2010.

1.1. Podaním doručeným súdu dňa 24.02.2014 žalobca rozšíril petít o sumu 13.879,08 eur, ktorá čiastka predstavuje rozdiel medzi príjmom, ktorý poberal v čase obvinenia a príjmom, ktorý dostal v novom zamestnaní, násobený 36 mesiacmi (36 x 385,53 eur). Náhradu škody voči žalovanému teda požadoval v celkovej výške 19.244,07 eur. Zároveň upustil od úrokov z omeškania, pretože žalovaný sa nemohol dostať do omeškania, keďže ho súd ešte k žiadnej sume právoplatne nezaviazal. Zmenu petítu súd pripustil uznesením č.k. 24C/66/2010-61 zo dňa 18.11.2014.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody neuznáva, pretože vznesenie obvinenia nie je rozhodnutím o tom, či táto osoba trestný čin spáchala, vyjadruje iba vyšší stupeň pravdepodobnosti, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, nie je to však konečný a hodnoverný záver. Poukázala na rozhodnutie vyšetrovateľa PZ, ktorý uznesením ČVS: ORP-1056/1-OVK-B1-2009 z 31.05.2010 podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku postúpil vec na prejednanie Obvodnému úradu Bratislava. Žalobca ukončil pracovný pomer dohodou, hoci v žalobe uviedol, že to bolo z dôvodu trestného stíhania. Tiež uviedla, že po tom, ako generálny prokurátor vyslovil, že uznesenie námestníčky okresnej prokuratúry ako aj konaní, ktoré jeho rozhodnutiu predchádzalo, bol porušený zákon a tieto uznesenia boli zrušené a bolo prikázané vyšetrovateľovi, aby o veci znovu konal a rozhodol, vyšetrovateľ dňa 24.03.2010 opätovne vzniesol žalobcovi obvinenie za ten istý skutok, proti ktorému žalobca podal sťažnosť, na základe ktorej prokurátor uznesenie o vznesení obvinenia zrušil a následne vyšetrovateľ dňa 31.05.2010 postúpil vec na prejednanie na priestupok na Obvodný úrad Bratislava. K rozšírenému návrhu v sume o 13.879,08 eur uviedla, že tento nebol predbežne prerokovaný, čím nebola splnená podmienka podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.. K uplatnenej sume 3.120,- eur predstavujúcej stratu na zárobku zdôraznila, že v Dohode o skončení pracovného pomeru neboli uvedené dôvody skončenia. Ak by dôvodom malo byť, ako žalobca tvrdí, jeho trestné stíhanie, podľa § 63 ods. 1 písm. d) zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce je to dôvod na výpoveď zo strany zamestnávateľa, pretože zamestnanec prestal spĺňať predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce, avšak podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce môže dať v takomto prípade zamestnávateľ výpoveď zamestnancovi iba vtedy, ak nemal možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať a to ani na kratší pracovný čas alebo ak zamestnanec nebol ochotný prejsť na inú pre neho vhodnú prácu, ktorú mu zamestnávateľ ponúkol. Pri skončení pracovného pomeru výpoveďou platí výpovedná doba najmenej dva mesiace, ktorá začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončí uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. To znamená, že žalobca sa sám pripravil o mzdu za obdobie do uplynutia výpovednej doby. Namietla, že vznik nemajetkovej ujmy žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, tak ako ani skutočnosť, že bol v trestnom konaní zastúpený advokátom, preto jeho nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nie je dôvodný.

3. Žalobca v priebehu konania uviedol, že zákon o SBS je lex specialis k Zákonníku práce, tým, že bol trestne stíhaný, prestal spĺňať podmienku spoľahlivosti podľa § 14 zákona č. 473/2005 Z.z. a z tohto dôvodu mu bývalý zamestnávateľ džentlmensky ponúkol dohodu o skončení pracovného pomeru, aby mu nemusel dať výpoveď, pretože inak by si prácu nenašiel. Podľa § 48 ods. 1 písm. d) zákona č. 473/2005 Z.z. o SBS fyzickú ochranu alebo pátranie môže vykonávať len osoba, ktorá je spoľahlivá podľa § 14 citovaného zákona a za spoľahlivú osobu sa nepovažuje ten, kto je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin. Žalobca teda nemohol ďalej vykonávať prácu u zamestnávateľa ako strážnik v SBS. Dávky žalobca nepoberal, pretože nebol tri roky zamestnaný, preto na ne nemal nárok. Náhradu

škody si uplatňuje titulom uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 26.08.2009. Doplnil, že trovy právneho zastúpenia vo výške 100,- eur zaplatil JUDr. M. F., aby ho zastupovala v trestnom konaní, ale keďže žiadala ďalšie peniaze, prestala ho zastupovať. M. F. pracovala v tom čase ako advokátka v kancelárii L. N., bolo to za konzultáciu. Aktívne si hľadal prácu, oslovil vyše 60 spoločností, avšak bezúspešne. S družkou mali vtedy prenajatý byt, z ktorého sa museli po štyroch mesiacoch vysťahovať, pretože nemali na nájom. Družka sa v dôsledku jeho trestného stíhania zrútila a bola tri mesiace PN. V bankách sa dostal na čiernu listinu, pretože nemal z čoho splácať úvery, musel si požičiavať peniaze od nebankoviek, čím následne musel vyše 6.000,- eur vrátiť a museli sa nasťahovať späť k rodičom, všetci to zle znášali. Potom si našiel prácu, avšak zarábala o 300,- eur menej ako predtým. Nárokuje si len to, o čo prišiel a čo stratil. Jeho meno bolo očiernené.

4. Žalovaná v priebehu konania doplnila svoje vyjadrenie, keď uviedla, že medzi žalobcom a jeho bývalým zamestnávateľom bol pracovnoprávny vzťah, ktorý sa spravuje Zákonníkom práce a preto ak žalobca prestal spĺňať predpoklady, prichádzalo do úvahy aplikácia § 63 ods. 1 písm. d) zákonníka práce. Uplatňovaný nárok na ušlú mzdu preto nevznikol žalobcovi v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním žalobcu. Trestné stíhanie bolo vedené od 26.08.2009 do 23.11.2009, kedy bolo uznesenie o vznesení obvinenia zrušené. Žalobca prišiel o prácu dňa 21.09.2009, teda ide len o dva mesiace, počas ktorých bol stíhaný. Z kópie pokladničného dokladu o prijatí 100,- eur za právne zastupovanie v trestnom konaní nevyplýva, kto sumu prijal, je tam len rukou napísaný L. N. a nie M. F., s tým, že vo vyšetrovacom spise nie je žiadne plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu v trestnom konaní. Žalobca nepreukázal ani nárok na nemajetkovú ujmu.

5. Po vykonanom dokazovaní súd rozsudkom č.k. 24C/66/2010-136 zo dňa 09.02.2018 I. konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 5.364,99 eur od 08.05.2010 do zaplatenia zastavil, II. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 5.264,99 eur a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, III. vo zvyšku žalobu zamietol a IV. žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že bolo nesporne preukázané že prišlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené ako nezákonné, preto bola splnená podmienka vzniku nezákonného rozhodnutia ako prvá podmienka zodpovednosti štátu za škodu. Ako preukázanú vyhodnotil uplatnenú stratu na zárobku vo výške 3.120 eur, ako aj nemajetkovú ujmu 2.144,99 eur. Pri posudzovaní nároku na náhradu majetkovej ujmy spočívajúcej v strate na zárobku mal za jasne preukázanú príčinnú súvislosť s vytýkaným nezákonným rozhodnutím, pretože k rozviazaniu pracovného pomeru došlo z dôvodu trestného stíhania žalobcu, konkrétne z dôvodu vydania uznesenia o vznesení obvinenia, ako aj zo zamietnutia sťažnosti proti nemu prokurátorom. Taktiež mal za preukázanú príčinnú súvislosť medzi nemajetkovou ujmu a uvedeným nezákonným rozhodnutím. K uplatnenému nároku na náhradu trov konštatoval, že žalobca tento nárok nepreukázal a preto mu súd požadovanú sumu 100 eur nepriznal. Z navýšenu škodu vo výške 13.879,08 eur ako rozdiel medzi príjmom, ktorý poberal v čase obvinenia a príjmom v novom zamestnaní žalobcovi nepriznal, keďže tento nárok nebol predbežne prerokovaný. Pretože žalobca podaním doručeným súdu dňa 24.02.2014 žiadal konanie v časti uplatnených úrokov z omeškania zastaviť, súd konanie v časti uplatneného príslušenstva zastavil.

6. Na základe odvolania žalovanej voči výroku II. prvostupňového rozsudku vec prejednal Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom č.k. 14Co/237/2018-183 zo dňa 12.10.2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 14Co 237/2018-198 zo dňa 16.11.2021 rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 09.02.2018 č.k. 24C 66/2010-136 vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.120 eur (titulom ušlej mzdy) a vo výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň potvrdil predmetný rozsudok vo výroku, ktorý súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.144,99 eur (titulom nemajetkovej ujmy). V odôvodnení odvolací súd uviedol, že v danej veci medzi stranami konania nebola sporná existencia nezákonného rozhodnutia a to uznesenia vyšetrovateľa OR PZ ČVS: ORP-1056/1-OVK-B1-2009 z 26.08.2009 o vznesení obvinenia, proti ktorému žalobca podal sťažnosť, zamietnutú uznesením okresnej prokuratúry č.k. 1 Pv/616/09-7, pričom obe tieto rozhodnutia boli následne zrušené uznesením GP SR z 23.11.2009 č.k. IV Pz123/09-9, kde bolo výslovne skonštatované, že právoplatným uznesením prokurátora 1Pv/616/09-7 z 09.09.2009 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného U. V. K uplatnenému nároku na ušlú mzdu vo výške 3.120 eur uviedol, že súd prvej inštancie pochybil, keď stotožnil existenciu príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím samotného nároku na náhradu škody v podobe ušlej mzdy s jej výškou. Nebolo sporné, že k ukončeniu pracovného pomeru žalobcu so spoločnosťou M43 s.r.o. došlo v dôsledku nezákonného vznesenia

obvinenia žalobcovi a následného trestného stíhania. Žalobcovi v dôsledku vznesenia obvinenia pre úmyselný trestný čin nepochybne vznikla škoda v podobe ušlej mzdy, keďže vo vzťahu k jeho ďalšiemu zamestnávaniu (vedením trestného stíhania na podklade nezákonného rozhodnutia) vznikla prekážka v podobe straty jeho bezúhonnosti v zmysle § 48 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 14 zákona č. 473/2005 Z.z.. Samotná výška škody však bola závislá aj od spôsobu, akým bol pracovný pomer so žalobcom ukončený. V danej veci stratil teda žalobca kvalifikačný predpoklad na výkon dohodnutej práce (strážnik bezpečnostnej služby) ustanovený zákonom č. 473/2005 Z.z., preto bol zamestnávateľ povinný s ním skončiť pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 1 Zákonníka práce za predpokladu, že nemal možnosť ho ďalej zamestnávať a to ani na kratší čas v dohodnutom mieste výkonu práce, resp. ak by žalobca nebol ochotný prejsť na inú pre neho vhodnú prácu, ktorú by mu zamestnávateľ ponúkol v dohodnutom mieste výkonu práce, alebo by nebol ochotný podrobiť sa predchádzajúcej príprave na túto prácu. Zamestnávateľ tak v danom prípade z dôvodu straty bezúhonnosti buď nemusel dať žalobcovi výpoveď, ak by ho mohol ďalej zamestnávať za podmienok vyššie uvedených, alebo by mu túto výpoveď dal (ak by vhodnú prácu pre neho nemal, resp. by ju žalobca odmietol), pričom v takomto prípade by mu prislúchala mzda ešte za obdobie 2 mesiacov výpovednej doby. Záver súdu prvej inštancie, že zamestnávateľ nemohol z dôvodu straty bezúhonnosti žalobcu zamestnať bol s ohľadom na vyššie uvedené nepodložený. Tak či tak, by za danej situácie škoda žalobcu bola v inej výške, lebo ak by žalobca bez dania výpovede prešiel na inú prácu, škoda by predstavovala rozdiel medzi mzdou dosahovanou na pôvodnej pozícii (780 eur mesačne) a mzdou na novej pozícii a v druhom prípade by predstavovala škoda len 1 z uplatnenej škody, keďže namiesto 4 mesačných plátov by bola len vo výške 2 mesačných plátov. Ak sa teda žalobca rozhodol ukončiť pracovný pomer dohodou a nečakať na výpoveď od zamestnávateľa, bolo to jeho rozhodnutie, avšak súčasne si musel byť vedomý, že sa vzdáva nároku na vyplatenie mzdy min. za výpovednú dobu. Samotné nezákonné rozhodnutie teda malo vplyv na skončenie pracovného pomeru žalobcu, avšak forma bola ovplyvnená (a teda bola v príčinnej súvislosti) jeho rozhodnutím a teda v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím bola len časť škody, zvyšná časť bola v príčinnej súvislosti s rozhodnutím žalobcu. Aj preto, podľa § 441 Občianskeho zákonníka platí, že ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša ju pomerne, ak bola spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. Odvolací súd zaviazal súd prvého stupňa po vrátení veci nanovo posúdiť nárok žalobcu na náhradu škody v podobe ušlej mzdy, keď bude vychádzať z toho, že žalobca sa rozhodol ukončiť pracovný pomer dohodou, ktorá skutočnosť s poukazom na vyššie uvedené potom mala vplyv aj na samotnú výšku škody. Z uvedeného dôvodu súd zrušil aj výrok o trovách konania. V časti nemajetkovej ujmy mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie rozhodol správne a v tejto časti prvostupňový rozsudok potvrdil. Tiež konštatoval, že výrok I. o zastavení konania a výrok III., ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol neboli napadnuté odvolaním a nadobudli právoplatnosť.

7. Žalobca pri opätovnom prejednaní veci uviedol, že je pravdou, že ukončil pracovný pomer so zamestnávateľom dohodou, avšak keby dostal výpoveď, mal by to v záznamoch, pričom v dohode dôvod byť uvedený nemusel. Keďže zamestnávateľ ho už nemohol zamestnávať, musel by 2 mesiace zostať doma. Snažil sa nájsť si ďalšie zamestnanie, oslovil desiatky zamestnávateľov. Akceptuje rozhodnutie odvolacieho súdu, aj keď si nevie predstaviť, akú prácu by mohol pre zamestnávateľa vykonávať, keďže tento vykonával len strážnu a bezpečnostnú službu a teda nemal inú pozíciu, kde by sa nevyžadovala podmienka spoľahlivosti. Uviedol, že trvá na nároku v rozsahu dvoch plátov ako uviedol odvolací súd.

8. Žalovaná pri opätovnom prejednaní veci uviedla, že skutočnosť, že zamestnávateľ mal v Obchodnom registri zapísaný ako predmet činnosti len strážnu a detektívnu službu neznamena, že tam neexistovala iná pracovná pozícia. Zostávajúca časť žaloby by mala byť zamietnutá ako nedôvodná, keďže žalobca nepreukázal, že by uplatnený nárok na ušlú mzdu vznikol v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním. Ak by aj táto príčinná súvislosť bola daná, výšku škody ovplyvnil sám žalobca, keď sa rozhodol ukončiť pracovný pomer dohodou a týmto sa de facto vzdal svojho nároku na mzdu za obdobie 2 mesačnej výpovednej doby, na ktorú by mal nárok v prípade dania výpovede zamestnávateľom.

9. Súd vykonal stranami označené dôkazy oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a to: uznesenie GP SR z 23.11.2009 č.k. IV Pz/123/09-9, potvrdenie zo spoločnosti M43, s.r.o. z 05.03.2010, prehľad oslovených spoločností ev.č. 614/10, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len ÚPSVaR) z 29.09.2009 č. 14954/2009, čestné prehlásenie žalobcu, pracovná zmluva zo dňa 28.01.2010, Dodatok č. 1 k pracovnej zmluve z 01.06.2009, pokladničný doklad z 15.09.2009, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku z 27.05.2010, odpoveď GP SR z 10.05.2010, vyjadrenie z Okresného

úradu Bratislava z 10.10.2017, Záznam o odložení veci z 26.10.2010, pracovná zmluva z 01.03.2009, dohoda o skončení pracovného pomeru zo 17.09.2009 a výpis z Obchodného registra spoločnosti M43, s.r.o..

10. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe zhodných tvrdení strán za preukázané že:

10.1. Dňa 26.08.2009 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, proti ktorému podal sťažnosť dňa 27.08.2009, ktorá bola Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 09.09.2009 č.k. 1Pv/616/09-7 zamietnutá. Dňa 01.10.2009 žalobca podal Sťažnosť na postup prokuratorky na Generálnu prokuratúru SR, ktorá bola vyhodnotená ako návrh na zrušenie právoplatného uznesenia v prípravnom konaní - uznesenia o vznesení obvinenia. Dňa 23.11.2009 Generálna prokuratúra SR vydala uznesenie č.k. IV Pz123/09-9, ktorým bolo konštatované porušenie zákona a bolo zrušené uznesenie námestníčky Okresnej prokuratúry BA I zo dňa 09.09.2009 č.k. 1Pv/616/09-7 a uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia zo dňa 26.08.2009 sp. zn. ORP-1056/1-OVK-B1-2009.

10.2. Dňa 24.03.2010 bolo žalobcovi uznesením ČVS: ORP-14056/1-OVK-B1-2009 opätovne vznesené obvinenie pre zločin vydierania, voči ktorému dňa 09.04.2010 podal žalobca sťažnosť, pričom dňa 26.04.2010 uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I č. 1Pv 616/09-53 bolo zrušené uznesenie z 24.03.2010 o vznesení obvinenia. Uznesením policajného orgánu ČVS: ORP-1056/1OVK-BA-2009 z 31.05.2010 bola vec postúpená na prejednanie Okresnému úradu Bratislava, keďže skutok mohol byť posúdený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Obvodný úrad Bratislava svojim záznamom z 26.10.2010 odložil vec o priestupku, ktorého sa mal dopustiť žalobca, pretože zodpovednosť zaň zanikla 14.08.2010.

10.3. Žalobca bol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.03.2009 zamestnaný v spoločnosti M43, s.r.o. ako strážnik strážnej služby, náplňou jeho práce podľa pracovnej zmluvy bola aj ochrana osôb v stráženom objekte, jeho mesačný príjem bol na základe Dodatku č. 1 k pracovnej zmluve zo dňa 01.06.2009 vo výške 780,- eur. Kvôli žalobcovmu vzneseniu obvinenia prišlo medzi jeho vtedajším zamestnávateľom, spoločnosťou M43, s.r.o. a žalobcom k rozviazaniu pracovného pomeru ku dňu 21.09.2009 a to dohodou o skončení pracovného pomeru zo 17.09.2009. Spoločnosť M43, s.r.o. vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 05.03.2010 uviedla, že dôvodom skončenia pracovného pomeru so žalobcom bolo jeho trestné stíhanie.

10.4. Podľa výpisu z Obchodného registra spoločnosť M43 s.r.o. mala v predmete činnosti zapísanú kúpu tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod), strážnu a detektívnu službu.

10.5. Podľa Rozhodnutia ÚPSVaR z 29.09.2009 bol žalobca bol od 29.09.2009 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Nárok na dávky v nezamestnanosti žalobcovi nevznikol.

10.6. Od 01.02.2010 bol žalobca zamestnaný na základe pracovnej zmluvy zo dňa 28.01.2010 v spoločnosti A-Team system, a.s. ako pracovník fyzickej ochrany - strážnik, mzda bola dohodnutá vo výške 2,04 eur na hodinu brutto.

10.7. Dňa 07.05.2010 bola na GP SR doručená žiadosť žalobcu z 03.05.2010 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. GP SR žalobcovi listom zo dňa 27.05.2010 oznámila, že jeho žiadosť na náhradu škody považuje za nedôvodnú a túto odmieta.

11. Súd základ uplatneného nároku posúdil podľa z.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v rozhodnom čase.

12. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ cit. z.č. 514/2003Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím

Podľa § 3 ods. 2 cit. z.č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 cit. z.č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 cit. z.č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 ods. 1 cit. z.č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. z.č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 cit. z.č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak

Podľa § 13 ods. 1 písm. a) z.č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti v znení účinnom v rozhodnom čase, za bezúhonnú osobu sa na účely tohto zákona okrem osoby, na ktorú sa hľadí, akoby nebola odsúdená, nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) cit. z.č. 473/2005 Z.z., za spoľahlivú osobu sa na účely zákona nepovažuje ten, kto je trestne stíhaný za trestný čin uvedený v § 13 ods. 1 písm. a).

Podľa § 44 ods. 1 písm. a) cit. z.č. 473/2005 Z.z., prevádzkovateľ môže zamestnávať len osobu, ktorá je bezúhonná podľa § 13 a spoľahlivá podľa § 14 a spĺňa ďalšie podmienky, ak ich tento zákon vyžaduje.

Podľa § 48 ods. 1 písm. d) cit. z.č. 473/2005 Z.z., fyzickú ochranu alebo pátranie môže vykonávať len osoba, ktorá je spoľahlivá podľa § 14.

Podľa § 391 ods. 2 z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. Podľa citovaných ustanovení z.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to v danom prípade nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Predmetom konania po vrátení veci odvolacím súdom zostal žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 3.120 eur (titulom ušlej mzdy).

14. Ku skúmaniu existencie prvej podmienky objektívnej zodpovednosti štátu za škodu a to existencie nezákonného rozhodnutia súd uvádza, že tak ako to konštatoval už prvostupňový súd v rozsudku č.k. 24C/66/2010-136 zo dňa 09.02.2018 a aj ako uviedol odvolací súd, v konaní nebola sporná existencia nezákonného rozhodnutia a to uznesenia vyšetrovateľa OR PZ ČVS: ORP-1056/1-OVK-B1-2009 z 26.08.2009 o vznesení obvinenia, proti ktorému žalobca podal sťažnosť, zamietnutú uznesením okresnej prokuratúry č.k. 1 Pv/616/09-7, pričom obe tieto rozhodnutia boli následne zrušené uznesením GP SR z 23.11.2009 č.k. IV Pz123/09-9, kde bolo výslovne skonštatované, že právoplatným uznesením

prokurátora 1Pv/616/09-7 z 09.09.2009 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného U. V..

15. Súd následne skúmal preukázanie existencie a výšky škody, ktorú si uplatnil žalobca ako ušlú mzdu za obdobie od rozviazania pracovného pomeru do opätovného zamestnania sa, t.j. za mesiace október 2009 až január 2010 vo výške 780 eur mesačne, teda spolu 3120 eur. V konaní bolo preukázané, že k rozviazaniu pracovného pomeru medzi žalobcom a jeho zamestnávateľom - spoločnosťou M43, s.r.o. došlo k 21.09.2009 a opätovne sa žalobca zamestnal od 01.02.2010 u iného prevádzkovateľa bezpečnostných služieb, spoločnosti A-Team system, a.s., pričom v období od 21.09.2009 do 01.02.2010 nepoberal žiaden príjem. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné, tak ako i skutočnosť, že na základe Dodatku č. 1 z 01.06.2009 k pracovnej zmluve žalobca poberal u spoločnosti M43 s.r.o. mesačnú mzdu 780,- eur, čo za 4 mesiace, kedy bol žalobca bez zamestnania predstavuje sumu 3.120 eur, teda súd mal za preukázanú žalobcom uplatnenú výšku škody.

16. Následne súd skúmal poslednú podmienku zodpovednosti štátu za škodu a to existenciu príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. Súd konštatuje, že žalobcovi v dôsledku vznesenia obvinenia pre úmyselný trestný čin vznikla škoda v podobe ušlej mzdy, keďže vo vzťahu k jeho zamestnaniu tak vznikla prekážka v podobe straty jeho spoľahlivosti v zmysle § 48 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 14 zákona č. 473/2005 Z.z.. Keďže žalobca stratil kvalifikačný predpoklad na výkon jeho práce strážnika bezpečnostnej služby ustanovený v uvedenom zákone č. 473/2005 Z.z. (podmienka spoľahlivosti), zamestnávateľ bol povinný s ním skončiť pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 1 Zákonníka práce za predpokladu, že nemal možnosť ho ďalej zamestnávať a to ani na kratší čas v dohodnutom mieste výkonu práce, resp. ak by žalobca nebol ochotný prejsť na inú pre neho vhodnú prácu, ktorú by mu zamestnávateľ ponúkol v dohodnutom mieste výkonu práce, alebo by nebol ochotný podrobiť sa predchádzajúcej príprave na túto prácu. V prípade, ak by so žalobcom skončil zamestnávateľ pracovný pomer výpoveďou, prislúchala by žalobcovi mzda ešte za obdobie 2 mesiacov výpovednej doby. V konaní nebolo sporné, že pracovný pomer žalobcu so spoločnosťou M43 s.r.o. skončil dohodou k 21.09.2009, pričom žalobca argumentoval, že na takomto ukončení sa so zamestnávateľom dohodli preto, že tento nemal inú možnosť ho zamestnať na inej pozícii a najmä z dôvodu, že v dohode sa nemusel uvádzať dôvod ukončenia pracovného pomeru ako pri výpovedi, keďže uvedenie tohto (vedenie trestného stíhania) by mu poškodilo v ďalšom hľadaní zamestnania. Súd však aj s ohľadom na záväzný právny názor krajského súdu uvádza, že ak sa žalobca rozhodol nečakať na výpoveď od zamestnávateľa, pri ktorej by mu náležala mzda za obdobie 2-mesačnej výpovednej doby a s týmto sa dohodol na skončení pracovného pomeru, nemožno konštatovať, že celá uplatnená škoda je v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v konaní bola preukázaná priama príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím za obdobie len 2 mesiacov (december 2009 a január 2010) t.j. vo výške 1560 eur (780 x 2) a túto žalobcovi priznal. Škoda za obdobie dvoch mesiacov počas ktorých by žalobcovi v prípade výpovede zamestnávateľa plynula výpovedná doba a teda mal by nárok na náhradu mzdy (október - november 2009) bola v priamej príčinnej súvislosti už nie s nezákonným rozhodnutím, ale s rozhodnutím žalobcu ukončiť pracovný pomer dohodou, kedy si musel byť vedomý, že sa takýmto rozhodnutím vzdáva nároku na vyplatenie mzdy min. za výpovednú dobu. Tak ako uviedol odvolací súd, podľa § 441 Občianskeho zákonníka platí, že ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša ju pomerne, ak bola spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. Z uvedeného dôvodu súd zvyšok uplatneného nároku vo výške ušlej mzdy za mesiace október - november 2009 zamietol.

17. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta druhá CSP, podľa ktorého súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Vzhľadom k tomu, že žalovaná požiadala súd o poskytnutie dlhšej lehoty na plnenie ako lehoty troch dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu, že na vyplatenie priznaného nároku je v zmysle platných účtovných predpisov potrebné doloženie rozhodnutia s vyznačenou právoplatnosťou, pričom v trojdňovej lehote nie je objektívne možné vyznačiť právoplatnosť, doručiť rozhodnutie príslušnému odboru a vykonať úhradu a žalobca sám navrhol, že v prípade úspechu súhlasí s poskytnutím lehoty na plnenie pre žalovanú aspoň desiatich dní od právoplatnosti rozsudku, súd považoval za účelné poskytnúť žalovanej dlhšiu lehotu na plnenie a preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.560 eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

18. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa pomerného úspechu žalovanej v spore, pričom žalovaná bola v konaní väčšinovo úspešná, keď žalobca si uplatnil v konaní sumu celkovo vo výške 19.244,07 eur, pričom úspešný bol vo výške 3.704,99 eur (2.144,99 eur titulom nemajetkovej ujmy a 1.560 titulom ušlej mzdy). Zastavenie konania nemalo vplyv na pomer úspechu, nakoľko aj keď procesné zavinenie bolo na strane žalobcu, išlo len o zastavenie v nepatrnej časti nároku spočívajúcej v nevyčíslenom príslušenstve. Taktiež žalovaná bola väčšinovo úspešná v odvolacom konaní, keď napadla výrok o priznanom plnení vo výške 5.264,99 eur a odvolací súd tento v časti o zaplatenie 3.120 eur zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Z dôvodu väčšinového úspechu žalovanej by tejto patrilo nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, keďže si tento však neuplatnila (tak ako napokon ani žalobca), súd jej uvedený nárok nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona